

Col·laboracions

15 DE JUNY.

El 15 de Juny de 1.977, feu una data molt important, per la majoria de castellans, bascos, andalusos, gallegos, catalans i demés, que formen la comunitat en que vivim, amb ànsia de trebar una sortida vàlida per aquests llargs anys de paternalisme absolut, molt important pels qui han sentit d'una manera més o menys ferta el canvi que s'ha produït, petit, però en definitiva, un canvi.

El balanç a nivell de país, i no profunditzant massa, el cree positiu, si tenim en compte que tan sols fa un any, que hem començat a caminar, a poder i voler saber, a preguntar, a...criticar.

Però imaginem-nos per un moment, què hauria passat si en el govern no si hagués introduït saba nova, homes amb una mentalitat més oberta. S'hauria produït tan sols, aquesta tímida evolució que sentim i volem, i que desitjem sigui progressiva?

En tenim una prova molt palpable i que qualsevol ciutadà, conscient del moment en que vivim, ho pot constatar amb les actuacions tan apàtiques i sense sentit ciutadà, social i polític, en que es desenvolupa la vida municipal arreu del país. Pot ésser diferent en aquests moments, l'actuació d'uns homes que ningú els ha eridat a ocupar el lloc que ocupen? Jo pense que a tots aquests homes, -els que no han dimitit encara-, s'els hi fa una "injustícia", al haver d'aguantar la vara de mando sense cap representativitat, esperant un relleu que qui sap quan arribarà.

És miller la dimisió a temps? És preferible aguantar passi el que passi? Hem no és quí per jutjar-ho. Però el que sí es cert, és que el poble necessita una política concreta, que sense il·lusió ni participació és realment impossible de pesar-la en marxa. Tenen aquests homes aquesta il·lusió?. Tenen aquests homes cansats de treballar, sense l'ajut demingú, -un ajut innecessari, segons ells-, l'il·lusió i col·laboració necessàries per estar al front dels Municipis? Per tant, què és miller? Dimitir? Aguantar? Ningú més que ells poden ésser responsables dels seus actes.

La vida Municipal està paralitzada, el poble no avança, els Ajuntaments com el Govern necessiten saba nova, ja sabem que són moments d'espera... que són moments de "CONSENSO"; -màgica paraula-, però, per favor, pensem que hi ha coses que no tenen espera. Hi ha feines que fins i tot poden fer-se sense il·lusió, ja que no més per la necessitat i l'obligació d'haver-les de fer ja n'hi hauria prou, per poder aguantar i mantenir la poca credibilitat política que els queda.

Tota persona que vol participar d'una democràcia, té dret a fer i pensar el que vol mentre la seva actuació no perjudiqui el veí. Perjudicar no vol pas dir precisament fer mal a algú, a certs nivells de responsabilitat, perjudicar vol dir també, no fer les coses a temps, feines que es consideren de primera necessitat, com són crear equipaments, planificació del sòl, de la vivenda, de les indústries, sanitat, etc., això també és perjudicar a tota una comunitat, que pagant els impostos designats, no rep a canvi uns beneficis i millores a les que hi té tot el dret.

Al arribar doncs a aquesta situació, els veïns cansats de falses promeses, preocupats per la gran quantitat de projectes que no veuen la llum, protesten enèrgicament per aquesta actuació, demanant, que no es facin més projectes, però si que s'en perti un a terme. Un de sol!, l'arranjament dels carrers.

Passa a la Pàg. següent